

Φλωρίνης Ειρηναίος: Να μη φερόμαστε στους άλλους σα να είναι “ξένοι”

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φλωρίνης, Πρεσπών και Εορδαίας](#)

Το γραπτό του κήρυγμα για την Κυριακή των Μυροφόρων εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φλωρίνης κ. Ειρηναίος, ερμηνεύοντας την ευαγγελική περικοπή της ημέρας.

Αναλυτικά το κήρυγμα:

Ο Ευαγγελιστής Μάρκος στο σημερινό Ευαγγελικό ανάγνωσμα, αυτό της Κυριακής των Μυροφόρων, μας διηγείται ότι ο Ιωσήφ με καταγωγή από την Αριμαθαία, ένα σεβαστό και επίσημο μέλος του Ιουδαϊκού Συνεδρίου ο οποίος πίστευε στην Βασιλεία του Θεού, τόλμησε και ζήτησε από τον Πιλάτο το σώμα του Ιησού.

Ο Πιλάτος αρχικά απόρησε πώς τόσο γρήγορα είχε πεθάνει ο Χριστός. Για να σιγουρευτεί ακόμη περισσότερο, ζήτησε την επιβεβαίωση του θανάτου του Χριστού από τον κεντυρίωνα. Μόλις την έλαβε χάρισε το σώμα στον Ιωσήφ. Τότε, ο Ιωσήφ, αγόρασε ένα καινούριο και αμεταχείριστο σεντόνι, κατέβασε τον Χριστό

από τον Σταυρό, Τον τύλιξε μέσα σ' αυτό και Τον έβαλε σ' ένα μνημείο σκαλισμένο σε βράχο και έκλεισε την είσοδό του με μία μεγάλη πέτρα.

Την ίδια στιγμή η Μαρία η Μαγδαληνή και η Μαρία του Ιωσή έβλεπαν πού τοποθετήθηκε το σώμα του Χριστού. Αφού πέρασε το Σάββατο, η Μαρία η Μαγδαληνή, η Μαρία του Ιακώβου και η Σαλώμη αγόρασαν αρώματα για να αλείψουν το σώμα του Ιησού. Πολύ πρωί της Κυριακής όταν άρχισε να ανατέλλει ο ήλιος έρχονται στο μνημείο. Αναρωτιόντουσαν μεταξύ τους: ποιά θα κυλίσει την πέτρα από την είσοδο του μνημείου καθώς ήταν μεγάλη. Μόλις, όμως, κοίταξαν προς το μνημείο είδαν ότι η πέτρα βρισκόταν ήδη στην άκρη.

Αφού μπήκαν μέσα στο μνημείο είδαν έναν νέο να κάθεται στα δεξιά ντυμένο με λευκή στολή και τρόμαξαν. Αυτός τους είπε: «Μήν τρομάζετε καί μή φοβάστε. Ξέρω ποιόν ζητάτε. Ζητάτε τόν Ίησοῦ τόν Ναζαρηνό τόν έσταυρωμένο. Άναστήθηκε. Δέν εἶναι ἐδῶ. Νά, εἶναι ἀδειανό τό μέρος πού τόν ἔβαλαν.

Άλλά πηγαίνετε καί πέστε στους μαθητές του καί ιδιαιτέρως στόν Πέτρο, πού ἔχει ἀνάγκη παρηγοριᾶς καί βεβαιώσεως ὅτι συγχωρήθηκε γιά τήν ἄρνησή του, ὅτι πηγαίνει πρίν ἀπό σᾶς στή Γαλλιλαία καί σᾶς περιμένει ἐκεῖ. Ἐκεῖ θά τόν δεῖτε, ὅπως σᾶς τό εἶπε πρίν σταυρωθεῖ». Τότε αὐτές βγήκαν καί ἔφυγαν ἀπό το μνημείο. Τis εἶχε καταλάβει τρόμος καί έκσταση. Λόγω του φόβου τους δεν είπαν τίποτε σε κανέναν.

Πολύ όμορφα και γλαφυρά σχολιάζει ο Άγιος Επιφάνιος Κύπρου το γεγονός της Αποκαθήλωσης του Χριστού στον λόγο του «Εἰς τήν Θεόσωμον Ταφήν τοῦ Κυρίου» και λέει: «"Κατά τό σούρουπο", λοιπόν, "ἦρθε ἕνας ἄνθρωπος πλούσιος, ποῦ τόν ἔλεγαν Ἰωσήφ". Πραγματικά πλούσιος, ἀφοῦ πῆρε ὁλόκληρη τή σύνθετη τοῦ Κυρίου ὑπόσταση. Ἀληθινά πλούσιος, ἀφοῦ πῆρε ἀπ' τόν Πιλάτο τή διπλή τοῦ Χριστοῦ οὐσία. Σίγουρα πλούσιος, ἀφοῦ ἀξιώθηκε νά πάρει τό ἀνεκτίμητο μαργαριτάρι. Ἀναμφίβολα πλούσιος, ἀφοῦ βάσταξε τό γεμάτο μέ τόν θησαυρό τῆς θεότητος πουγγί. Καί πῶς νά μήν εἶναι πλούσιος αὐτός, ποῦ ἀπόκτησε τοῦ κόσμου τή ζωή καί σωτηρία; Πῶς νά μήν εἶναι πλούσιος ὁ Ἰωσήφ, ἀφοῦ δέχτηκε σάν δῶρο Αὐτόν ποῦ ὅλους τούς τρέφει καί ὅλα τά διαφεντεύει;» .

Και τί εἶπε στον Πιλάτο; «Κάτι ἀσήμαντο, κάτι πού ὅλοι τό θεωροῦν μικρό ἦρθα νά σοῦ ζητήσω, ἄρχοντά μου. Δῶς' μου νά θάψω τό νεκρό σῶμα Ἐκείνου πού καταδίκασες (σε θάνατο), τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, τοῦ Ἰησοῦ τοῦ φτωχοῦ, τοῦ Ἰησοῦ τοῦ ἄστεγου, τοῦ Ἰησοῦ τοῦ γυμνοῦ, τοῦ Ἰησοῦ τοῦ περιφρονημένου, τοῦ Ἰησοῦ τοῦ γιοῦ ἑνός μαραγκοῦ, τοῦ Ἰησοῦ τοῦ δέσμιου, τοῦ Ἰησοῦ τοῦ παρατημένου στήν ὑπαιθρο, τοῦ Ἰησοῦ τοῦ ξένου καί ἀγνώριστου ἀνάμεσα στους ξένους καί καταφρονεμένου καί, κοντά σ' ὅλα αὐτά, κρεμασμένου (στό Σταυρό). Δῶς' μου

τουτον τον ξένο, γιατί τί σοῦ χρειάζεται πιά τό σῶμα Του;» .

Καί συνεχίζει: «Ἄραγε, Ἰωσήφ, ζητώντας Τον καί παίρνοντάς Τον, ξέρεις τάχα Ποιόν πήρες; Ἄραγε, πλησιάζοντας στοῦ Σταυροῦ καί κατεβάζοντας τόν Ἰησοῦ, ξέρεις τάχα Ποιόν βάσταξες; Ἄν πραγματικά ξέρεις Ποιόν κρατᾷς, τώρα ἔχεις γίνει πλούσιος! ... Δέν τρέμεις, ἄραγε, καθὼς σηκώνεις στὰ χέρια σου Αὐτὸν ποὺ τρέμουν τὰ Χερουβεὶμ; ... Πές μου, Ἰωσήφ, θάβεις, ἄραγε, καὶ πρὸς τὴν ἀνατολὴ στραμμένο τὸν νεκρό, ποὺ εἶναι ἡ Ἀνατολὴ τῶν ἀνατολῶν;».

Και καταλήγει: «Ὅμως, Ἰωσήφ, μακαρίζω τὰ χέρια σου, ποὺ περιποιήθηκαν καὶ ψηλάφησαν τὰ θεόσωμα χέρια καὶ πόδια τοῦ Ἰησοῦ, αἱματόβρεχτα ἀκόμα. Μακαρίζω τὰ χέρια σου, ποὺ ἄγγιξαν τὴν αἱματοστάλαχτη πλευρά τοῦ Θεοῦ πρὶν ἀπὸ τό Θωμᾶ, τὸν ἄπιστο πιστὸ μέ τὴν ἀξιέπαινη περιέργεια. Μακαρίζω τό στόμα σου, ποὺ χόρτασε ἀχόρταγα καὶ ἐνώθηκε μέ τό στόμα τοῦ Ἰησοῦ, γεμίζοντας ἀπ' αὐτό μέ Πνεῦμα Ἅγιο. Μακαρίζω τὰ μάτια σου, ποὺ πλησίασαν τὰ μάτια τοῦ Ἰησοῦ καὶ πήραν ἀπ' αὐτὰ τό φῶς τό ἀληθινό. Μακαρίζω τό πρόσωπό σου, ποὺ ζύγωσε στοῦ προσώπου τοῦ Θεοῦ. Μακαρίζω τοὺς ὤμους σου, ποὺ βαστάξαν Αὐτὸν ποὺ ὅλα τὰ βαστάζει. Μακαρίζω τὸ κεφάλι σου, ποὺ τὸ σίμωσε ἡ κεφαλὴ τῶν ὄλων. Μακαρίζω τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸ Νικόδημο· γιατί ἔγιναν Χερουβεὶμ μπροστὰ στὰ Χερουβεὶμ, σηκώνοντας καὶ μεταφέροντας πάνω τους τὸ Θεό· γιατί ἔγιναν ὑπηρέτες τοῦ Θεοῦ μπροστὰ στὰ ἑξαπτέρυγα (Σεραφεὶμ), σκεπάζοντας καὶ τιμῶντας τὸν Κύριο ὅχι μὲ φτερά, ἀλλὰ μὲ σεντόνια. Αὐτὸν ποὺ τρέμουν τὰ Χερουβεὶμ, ὁ Ἰωσήφ καὶ ὁ Νικόδημος Τὸν σηκώνουν πάνου στοὺς ὤμους καὶ Τὸν μεταφέρουν μαζί μ' ὅλα τὰ καταπλήκτα τάγματα τῶν ἀσωμάτων ἀγγέλων» .

Τί σημαίνουν τα παραπάνω για εμάς σήμερα; Ὅτι ὅσο «ξένοι» καὶ να εἴμαστε, δηλαδή, ἄσημοι, φτωχοί, ἀστεγοί, περιφρονημένοι, φυλακισμένοι, ἀδικημένοι, ξένοι ἢ ὅ,τι ἄλλο ἀρνητικό, μπορούμε κι εμεῖς να γίνουμε «πλούσιοι» σαν τὸν Ἰωσήφ γιατί ἔχουμε τὴν δυνατότητα με τὴν κατάλληλη προετοιμασία να λαμβάνουμε μέσα μας τὸν ἴδιο τὸν Χριστό. Βασικό να μὴν φερόμαστε εμεῖς στους ἄλλους σαν να εἶναι «ξένοι».

Εἴμαστε «μακάριοι» ὅταν αξιωθούμε τέτοιου «πλούτου»!

Αξίζει να τα τολμήσουμε!

Αὐτό εἶναι τὸ μεγαλεῖο τοῦ Θεοῦ μας!

Ποιὸς Τὸν (το) κατάλαβε;